

Vrijwillig de armoede in

FIDESCO

KATHOLIEKE ORGANISATIE
VOOR INTERNATIONALE
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Beste familie, vrienden en bekenden,

Bij dezen weer een nieuwe nieuwsbrief uit Baucau, Oost-Timor. Het is halverwege mei als ik deze brief schrijf en het einde van het regenseizoen komt in zicht. Waar het enkele maanden geleden bijna elke dag wel regende, regent het nu met tussenpozen van enkele weken. Dat dit met recht het regenseizoen genoemd wordt, blijkt wel uit het feit dat we verschillende weken hebben gehad waarbij het aan een stuk door regende. Niet altijd heel praktisch, maar het zorgde er wel voor dat de temperatuur een beetje daalde, wat ik niet onprettig vond.

Lesgeven

Maar dus ook in het regenseizoen waren Julien en ik druk bezig met het lesgeven. Ondertussen is het eerste trimester afgesloten met de proefwerkweek en is het tweede trimester al weer in volle gang. In de maanden januari en februari was het nog erg wennen met het lesgeven en met alle lessen voorbereiden. Maar gedurende het eerste trimester wende ik aan het ritme en ging het steeds makkelijker om al het werk te verrichten. In het begin lag dan ook de grootste uitdaging in het voorbereiden van de lessen en het lesgeven zelf. Want hoe geef je les op een goede manier, welke regels stel je aan de leerlingen en hoe bereid je de lessen op een goede manier voor. In het begin was het vooral veel proberen, evalueren en bijstellen. Maar op een gegeven moment vind je een manier die werkt.

Gedurende het trimester kwamen daar nog wat andere uitdagingen bij. Een ding wat nog steeds lastig is tijdens het lesgeven, is de lokale taal hier. Ik spreek al best goed Tetun en dit is gedurende het eerste trimester alleen maar beter geworden. Maar ik blijf toch beperkingen ervaren om de Engels taal op een goede manier uit te leggen. Tetun is een vrij eenvoudige taal, waarbij niet heel veel verschillende woorden bestaan om zaken uit te drukken. Waar er in het Engels en ook in het Nederlands bijvoorbeeld

genoeg woorden te vinden zijn om uit te drukken dat iets goed, aardig, mooi of in het algemeen positief is, daar heb je in Tetun maar één woord, namelijk "diak". In het lesboek worden niet altijd de meest eenvoudige woorden gebruikt en om dan een woord uit het Engels, wat niet in Tetun bestaat, te beschrijven met beperkte woordkeuze dan geeft dat niet altijd een duidelijke uitleg.

QUIRIEN VAN BERKEL

BAUCAU, OOST-TIMOR

Organisatie

Een andere uitdaging die we gedurende het trimester steeds meer ontdekten, is dat er organisatorisch in de school nog wel wat verbeterd kan worden. Het is nog een jonge school en er is nog niet heel veel ervaring om alles op een goede manier te leiden. Dit zorgt ervoor dat er niet altijd goed gecommuniceerd wordt en dat er vaker dingen onduidelijk zijn. Dit leidde al meermaals tot frustraties en niet alleen bij ons, maar ook bij de Timoreese docenten. Om daar iets in positieve zin aan te veranderen vraagt veel geduld en een rustige aanpak. Uiteindelijk komt een goed functionerende school voort uit een goede samenwerking tussen docenten en schoolleiding.

Leerlingen motiveren

Ondanks de uitdagingen leerde ik de leerlingen en de klassen gedurende het eerste semester steeds beter kennen. Ik heb nu wel zicht op welke leerlingen echt gemotiveerd zijn en welke leerlingen totaal niet. Om les te geven aan de gemotiveerde leerlingen is natuurlijk een stuk leuker dan aan ongemotiveerde leerlingen, bij wie je ze moet blijven motiveren, wat niet altijd lukt. Toch is het mooi en geeft het voldoening om te zien dat de leerlingen gedurende het trimester allemaal wat leren. En het bleek ook wel in de proefwerkweek

Uitzicht vanaf de
berg Matebian

aan het einde van het eerste trimester, waarbij de meeste proefwerken goed gemaakt werden.

Engels is belangrijk

Naast het gewone lesgeven zijn Julien en ik ook begonnen om wat extra curriculaire activiteiten op te zetten. Ons doel is om de leerlingen zoveel mogelijk kansen te bieden om Engels te leren. Aangezien Oost-Timor nog een jong land is en nog veel hulp van buitenaf nodig heeft, is het belangrijk dat de Timorezen kunnen communiceren met mensen van buiten af. Engels speelt daarbij natuurlijk de belangrijkste rol. Ook voor het opzetten van de toeristensector is het belangrijk dat er gecommuniceerd kan worden met toeristen. Verder bestaat er in Oost-Timor de mogelijkheid voor haar inwoners om een Portugees paspoort aan te vragen. Deze mogelijkheid bestaat omdat Oost-Timor nog hechte banden onderhoudt met de oud-koloniale overheerser Portugal. Heel wat mensen vragen dit paspoort dan ook aan en kiezen er dan voor om in Engeland te gaan werken in fabrieken. Veel leerlingen hebben familieleden die werken in Engeland en een aantal van onze leerlingen heeft al aangegeven dat ze zelf ook dat pad willen bewandelen.

Films

Het zijn maar enkele redenen om ons extra in te zetten voor het onderwijzen van Engels. Wat mijzelf enorm heeft geholpen bij het leren van Engels was het kijken van films in het Engels zonder ondertiteling. Deze wijze van leren wilden we ook hier gaan aanbieden. Dus nu tonen we elke vrijdagmiddag tussen 13:00 en 14:00, wat nog binnen de middagpauze valt, een film voor de leerlingen die vrijwillig bezocht kan worden. Het loopt geen storm, maar elke week zitten er toch zo'n twintig tot dertig leerlingen. We laten vooral eenvoudige films zien als Tarzan of The Prince of Egypt. Mooie films met eenvoudig Engels. Een keer hadden we ook geprobeerd om Invictus te laten zien, een inspirerende film over Nelson Mandela en rugby. Alleen na de eerste helft kwamen we er achter dat ze het Engels dat in die film gesproken werd te moeilijk vonden en dat ze vrij weinig van het verhaal hadden begrepen. Dus toen zijn we maar teruggekeerd naar de meer eenvoudige films.

Praatklasje

Naast het tonen van films op vrijdagmiddag, zijn we nu ook sinds enkele weken begonnen om een praatklasje op te richten. Op maandag of dinsdag zitten we met enkele leraren klaar om een deel van de leerlingen te ontvangen en om met hen spelletjes te doen, waarbij de leerlingen Engels moeten spreken. Het mooie was dat we enkele Timoreese docenten, die aardig Engels spreken, ook bij dit projectje konden betrekken. Rond 13:00 uur komen wij samen met alle leerlingen die deel willen nemen en met de leraren die aanwezig zijn. We verdelen de groep over het aantal leraren dat aanwezig is en dan kan de spreekklas beginnen. Van tevoren een hele planning maken van welke leerling met welke leraar een groep vormt is lastig, aangezien het nooit zeker is welke leerlingen komen en ook niet of alle leraren zullen opdagen. Dus op deze manier hebben we een grote flexibiliteit ingebouwd. De groepjes bestaan tot nu toe vaak uit zo'n zeven leerlingen en een leraar. Een mooi aantal om Engels te leren.

Bergbeklimming

Het lesgeven en het werk in de school is onze hoofdtak hier in Baucau. Maar soms is er ook tijd voor andere activiteiten. Zo kwam er begin april, nadat de proefwerkweek afgelopen was, een eind aan het eerste trimester. De leerlingen kregen anderhalve week vakantie en voor ons betekende dat ook dat we ons even op wat anders konden richten. Zo kregen we de mogelijkheid om de op-een-na-hoogste berg van Oost-Timor te beklimmen. Deze berg, genaamd Matebian, is zo'n 2300 meter hoog en ligt vlakbij Baucau. Met enkele jonge gidsen, leerlingen van een andere school, die af en toe op zondagmiddag langskomen voor bijles, reisden we naar een dorpje genaamd Abolir aan de voet van de berg. Vanuit dit dorpje vertrokken we aan het begin van de middag om de berg te beklimmen. Bij vertrek begon het te regenen en ook merkten we al snel dat onze conditie wat had afgedaan. Het maakte het klimmen er niet eenvoudiger op. Maar de beloning was prachtig, want na vijf uur lopen kwamen we aan op de top, waar een beeld van Christus Koning staat. Het weer was opgeklaard en het uitzicht was dus fantastisch. We konden van de ene zee over land naar de ander zee kijken. En een uurtje later konden we ook nog genieten van een prachtige zonsondergang. We overnachtten op de top, waar het 's nachts door regen, wind en een lage temperatuur ijskoud was. Van slapen kwam dus niet veel. Rond 6:00 uur was het licht genoeg om van de

OOST-TIMOR

QUIRIEN VAN BERKEL

Straatbeeld in Baucau

berg af te dalen. Het regende bij vertrek nog steeds en al klauterend en glibberend gingen we weer naar beneden. Gelukkig werd het bij het dalen steeds warmer, maar toen we na vier en een half uur beneden kwamen in Abolir waren we uitgeput. We kregen een warme maaltijd voorgeschoteld en daarna zochten we gelijk maar weer een bed op. Na enkele uren geslapen te hebben was het in de middag tijd voor ontspanning en hebben we al pratend rond een vuurtje gezeten met de gastheer. In de avond werd een klein feestmaal georganiseerd dat met traditionele witte wijn weggespoeld werd. Na het eten was het tijd voor het vertellen van verhalen, of zoals het hier wordt genoemd naar het Portugees: “konta istoria”. Zo werden door alle aanwezigen verschillende vragen aan ons gesteld over onze missie, over Fidesco en over Europa. Iedereen luisterde aandachtig naar wat we vertelden. Na deze bijzonder maaltijd was het tijd om te slapen en de volgende dag ondernamen we de reis terug richting Baucau. Al met al een vermoeiend maar vooral prachtig avontuur.

Goede Week

Toen we weer in Baucau waren, begon de Goede Week. In deze week voor Pasen hadden we enkele gasten in Baucau: we hadden alle vrijwilligers van Fidesco in Oost-Timor uitgenodigd om Pasen met ons in Baucau te vieren. Bijna allemaal zijn ze gekomen en zo konden we met zeven vrijwilligers en een baby gezamenlijk Pasen vieren. Het was goed om elkaar weer te zien en te spreken en onze ervaringen met elkaar te delen.

Speciaal tijdens de voorbereiding op Pasen was de kruisweg die op Goede Vrijdag werd gebeden. Dit jaar was er een bijzonder element toegevoegd, want de passie van Christus werd als theater nagespeeld. Men begon met de veroordeling van Jezus voor het

stadhuis en daarna liep iedereen achter Jezus aan, die met het kruis liep, door de stad richting de kerk. Onderweg werden alle staties van de kruisweg gebeden en nagespeeld. Aangekomen bij de kerk werd Jezus daar aan het kruis gehangen. Het passiespel was heel indrukwekkend en het gaf een bijzondere dimensie aan de kruisweg. Het was ook bijzonder om te zien dat het theaterstuk met de eenvoudige middelen die voorhanden waren, toch op een overtuigende manier werd neergezet. Zo zagen de Romeinse soldaten er als echte Romeinen uit, maar als je goed keek zag je dat bijvoorbeeld hun helmen geheel uit stukken van plastic flessen bestonden. Het was bijzonder om te zien hoeveel moeite er in het hele stuk gestoken werd en ook hoe inventief rekvisieten gemaakt werden.

Tweede trimester

Na Pasen begon het tweede trimester en nam het leven weer z'n gewone ritme aan. Vanaf begin mei mochten we deelnemen aan een bijzondere Timoreese traditie. Van oudsher is de maand mei binnen de katholieke traditie gewijd aan Maria. Zo ook hier in Oost-Timor. Op 1 mei kregen alle verschillende buurten rond de kerk een Mariabeeld uitgereikt. Elke avond wordt dit Mariabeeld verplaatst van het ene huis naar het volgende huis. En in het huis waar het Mariabeeld op een avond staat, daar kunnen alle mensen uit de buurt dan samen komen om 's avonds de rozenkrans te bidden. Als het Mariabeeld in een bepaald huis binnen wordt gedragen, heeft de familie vaak al gezorgd dat de kamer prachtig is versierd. Een tafel staat gereed, bedekt met lakens en aangekleed met bloemen, waarop dan het beeld geplaatst kan worden. En als het beeld staat, neemt iedereen plaats op stoelen of op de grond om samen dus de rozenkrans te bidden. Nadat het gebed afgelopen is, wordt iedereen geacht om even te blijven en wordt er koffie en thee geschonken en staat er een klein hapje klaar. Het is prachtig om zo samen te komen met de mensen in de buurt en om samen te bidden en om te weten dat we iets gemeenschappelijks hebben in ons geloof. Het geeft ons ook de mogelijkheid om veel mensen wat beter te leren kennen, want als ik door de buurt loop, zeg ik iedereen gedag maar het contact blijft daarbij. Er blijft toch een bepaalde afstand doordat je een buitenlander bent. Maar door elke avond deze bijeenkomsten te bezoeken, spreken we veel mensen wat vaker en leren wij hen en zij ons kennen. Er ontstaat begrip voor elkaar en we voelen ons hierdoor meer geaccepteerd.

Nagespeelde kruisweg

leraar engels

Versnaperingen eten rondom Mariabeeld

Fidesco vrijwilligers samen

Lesgeven Quirien

Meimaand, Mariamaand

Een mooi moment was ook toen wij het Mariabeeld in ons huis mochten ontvangen. Het huis moest dus versierd worden, maar wij hadden eerlijk gezegd geen idee hoe we dat nu precies moesten aanpakken. Julien kreeg de tip om in de parochie wat versiersels te vragen en zo kwam hij met een zak vol thuis. In de middag van de dag waarop het beeld in ons huis zou komen, stonden er plotseling twee buurvrouwen die we helemaal niet zo goed kenden voor de deur die wel even kwamen helpen met versieren. We lieten ze maar hun gang gaan en het resultaat was fantastisch. Daarnaast kwamen ook enkele bekenden en leerlingen langs om te helpen met versieren en om alle hapjes klaar te zetten. Het was een gezellige drukte in ons huis. In de avond werd het Mariabeeld dan binnen gedragen en ons hele huis zat vol met mensen. Het leek wel drukker dan andere avonden, ik denk ook omdat iedereen wel even wilde zien hoe dat huis van de buitenlanders er van binnen uit zag. Maar het was prachtig om samen met hen te bidden en het was ontroerend ook hoeveel hulp we van bekenden, maar dus ook van onbekenden, kregen bij het organiseren van het hele gebeuren. Het is indrukwekkend om te zien hoe het samen bidden, het samen vieren van geloof, ons over grenzen van cultuur en taal met elkaar kan verbinden.

En nu trekken we weer verder. Onze missie gaat door en we blijven ons inzetten om ons werk hier goed te verrichten. En bij dezen wil ik u weer bedanken voor uw ondersteuning. Zonder uw hulp is mijn missie hier onmogelijk. Het is hartverwarmend om te weten dat ik deze missie niet alleen draag, maar dat ik dat met u doe door uw ondersteuning en hulp. Nogmaals hartelijk dank en hopelijk kan ik op uw steun blijven rekenen. Tot de volgende nieuwsbrief!

Hartelijke groeten, Quirien van Berkel

Voor informatie of sponsoring:
Rooseveltlaan 2
2215 NX Voorhout

tel.: 0852-731732
info@fidesco.nl
www.fidesco.nl

Wat is FIDESCO

FIDESCO (samengevoegd van Fides (Geloof) en Coöperatie) is een internationale katholieke organisatie die in 1981 door de Gemeenschap Emmanuel in Frankrijk is opgericht. Fidesco zendt professionals over de hele wereld uit om bij te dragen aan de volledige ontwikkeling van de bevolking. Fidesco werkt altijd samen met de lokale kerk om juist de lokale ontwikkeling door kleinschalige projecten te stimuleren. Fidesco heeft meer dan 1500 vrijwilligers uitgezonden, waarvan 23 Nederlanders. Na een voorbereidingstraject gaan de vrijwilligers twee jaar op missie. Fidesco is als Internationale vrijwilligersorganisatie geaccrediteerd bij het Franse Ministerie van Buitenlandse Zaken en is verder lid van verschillende NGO platforms. In Nederland is Fidesco erkend als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Giften zijn aftrekbaar van de belasting.

Hoe kunt u bijdragen?

Fidesco biedt u verschillende mogelijkheden om de missies van Nederlandse vrijwilligers of onze projecten financieel te ondersteunen. U kunt daarbij rekenen op onze discretie en verantwoording over de besteding. Steun ons via:

1) De antwoordcoupon

U dient deze volledig in te vullen en naar het hierop vermelde adres te sturen. Geef daarbij aan of het om een eenmalige donatie of om een periodieke overschrijving gaat.

2) Internet

Op de website www.fidesco.nl vindt u de mogelijkheid om via IDEAL op veilige wijze online te doneren.

3) Per bank

U kunt het geld rechtstreeks overmaken op bankrekening NL53 ABNA 0566 0142 97 t.n.v. Stichting Fidesco Nederland te Venlo o.v.v. de desbetreffende vrijwilliger of project.

Wij verzoeken u vriendelijk uw naam en adres onder vermelding van de desbetreffende donatie te mailen naar info@fidesco.nl of te sturen aan Stichting Fidesco Nederland in Voorhout. U kunt daarbij aangeven of u de missieverslagen wenst te ontvangen. Nadat u een gift heeft gegeven, houden wij uw adres in ons adressenbestand, en zullen u twee keer per jaar extra op de hoogte houden van onze activiteiten. Als u dit niet wilt, kunt u zichzelf schriftelijk afmelden hiervoor.

Bij voorbaat dank, Johannes Witt